

عنوان مقاله:

بررسی عناصر کارکردی در فضاهای عمومی شهرهای ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا قاسمی - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

محمدرضا لیلیان - استادیار گروه معماری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

محمدرضا بمانیان - استاد گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

تکتم نعیمی - کارشناس ارشد، گروه طراحی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مقولات طراحی که در مقیاس مختلف از طراحی یک خانه تا یک شهر حائز اهمیت است، برخورداری از مفهوم اجتماع پذیری است. به دلیل اهمیت این موضوع در دین اسلام و وجود بسیاری از اعمال جمعی و تاکیدات فراوان در قرآن کریم به این مهم، در این پژوهش سعی شده تا به اهمیت این گونه فضاها و تاثیرات مثبت آن در فضاهای باز عمومی شهر، به ویژه میدانی پرداخته شود و همچنین ویژگی های فضاهای عمومی در شهرهای ایران در دوران اسلامبارزیابی شده است. با توجه به معیارهای مستخرج از آنها، الگوی نوینی در فضاهای عمومی و مهم شهری با تاکید بر اجتماع پذیری شناسایی می شود تا مکان هایی ایجاد شود که شهروندان را برای گذران اوقات فراغت و یا رفع نیازهای روزمره دعوت کند. چنین فضایی می تواند به نمادی برای محله و حتی شهر مبدل شده و به تدریج به محلی جهت دیدارها، تعاملات اجتماعی، برپایی مراسم های آیینی، ملی و مذهبی تبدیل شود. در این میان توجه به جمع در اسلام نیز مورد ارزیابی واقع شده و تعریف جدیدی برای عناصر اطراف میدانی متناسب با نیازهای امروزی شهر و شهروندان ارائه می شود.

کلمات کلیدی:

فضاهای عمومی، شهرهای ایرانی اسلامی، میدان شهری، اجتماع پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505772>

